

NIVEL básico (A2)

1. INTRODUCCIÓN

El nivel básico (A2) del CUID constituye un curso de aproximación (competencia cero) hasta un dominio en el que el alumno puede comprender y usar frases y expresiones de uso frecuente relacionadas con las áreas de experiencia más relevantes (presentarse, orientarse en la ciudad, etc.), así como participar satisfactoriamente en la mayoría de situaciones cotidianas que le sean más próximas y describir aspectos de su pasado y su entorno.

El punto de partida y marco teórico de referencia se basa en las consideraciones establecidas por el Consejo para la Cooperación Cultural del Consejo de Europa sobre el aprendizaje de lenguas modernas y tiene en cuenta las aportaciones de los diferentes organismos públicos encargados de la normalización de la lengua en todo el ámbito geográfico de ésta (Institut Ramon Llull y Acadèmia Valenciana de la Llengua). Los cursos de valenciano ofrecidos por el CUID de la UNED se ajustan, en conjunto, a lo establecido por la DGPL de la Generalitat de Catalunya de acuerdo con el [Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar](#).

2. OBJETIVOS

El objetivo del curso es capacitar al alumno para comunicarse adecuadamente, sin que tenga que recurrir a otras personas, en cualquier situación y sobre cualquier tema, aunque le falte en valenciano la desenvoltura y fluidez de la lengua propia. A final de curso, el estudiante debe saber entender lo esencial de un mensaje escrito u oral, explícito y relativamente sencillo.

La habilidad comunicativa comprende el conocimiento específico de la cultura y de la sociedad de los territorios de habla catalana. El dominio de esta habilidad ha de permitir que el usuario supla las limitaciones comunicativas con estrategias que hagan actuar al interlocutor como medio para completar el sentido del discurso.

Estas habilidades lingüísticas abarcan, por tanto, la comprensión y expresión tanto oral como escrita y su dominio implica adquirir unas capacidades que permitan al alumno comprender y producir textos de manera satisfactoria, lo cual incide tanto en el aspecto lingüístico como en el comunicativo.

3. CONTENIDOS

Àmbits	Funcions comunicatives	Elements gramaticals
Informacions personals	<p>Saludar i identificar-se. Presentar i presentar-se (informalment i formalment). Demanar per algú. Establir contacte telefònic. Saber identificar els membres de la família. Dir l'edat d'una tercera persona</p>	<p>L'article personal. Les formes <i>soc / ets / és / sou / són</i>. Tractament formal i informal. La forma <i>si us plau / si et plau (sisplau)</i>. Salutacions. El pronom interrogatiu <i>qui</i>. Les formes <i>hi ha...? / (no) hi és</i>. Els possessius <i>meu / meua</i> (i flexió). El verb <i>tindre</i>. Lèxic referit al parentiu bàsic.</p>
	<p>Demanar i donar informacions personals sobre fets passats relacionats amb els estudis i l'experiència professional. Demanar telefònicament que algú s'identifiqui.</p>	<p>Passat perifràstic. Ús del verb <i>fer</i> per a referir-se a una activitat ("<i>fa estudis de...</i>") o al temps transcorregut des d'un esdeveniment ("<i>ara fa 12 anys...</i>"). Adverbis de temps: <i>ahir, despús-ahir (abans-d'ahir)</i>. Estructura <i>tornar a + infinitiu</i>. El verb <i>ser</i> en funció locativa: "<i>Digues que no hi soc</i>", "<i>És fora</i>". Fraseologia pròpia de converses telefòniques: <i>Qui el demana? Amb qui vol parlar? De part de qui? Ara s'hi posa...</i></p>
	<p>Descriure una persona pel que fa a la seva indumentària, al seu aspecte físic i al seu lloc d'origen; demanar que algú la identifiqui. Descriure vestits per la mida, el color i l'escaiença. Expressar gustos sobre peces de vestir.</p>	<p>Distinció entre <i>Qui?</i> i <i>Quin?</i> L'expressió de la possibilitat: <i>deure + infinitiu, segur+que</i>. Negació amb <i>pas</i> ("<i>No ho sé pas</i>"). Lèxic referit al camp semàntic de la roba (peces de vestir, colors, matisos, etc.). El pronom <i>ho</i> com a substitut d'un atribut: "<i>-És prim? -Sí, sí que ho és.</i>" L'estructura <i>tan + adj. + com i més + adj.</i> Els verbs <i>portar, dur, ser, fer, tindre</i> en les descripcions de persones. Lèxic del camp semàntic de les descripcions físiques de persones. Estructura <i>el / la + veig + més + adj.</i> Construcció de frases amb el pronom <i>en</i> i la preposició <i>de</i> introduint l'adjectiu. Ús dels verbs <i>anar i estar + bé/malament</i>. L'expressió <i>fer conjunt</i>.</p>

	<p>Interessar-se per algú. Expressar un estat físic. Donar consells. Expressar sensacions físiques o anímiques.</p>	<p>El verb <i>passar</i> (una cosa a algú / cessar), <i>trobar-se</i> (bé o malament), <i>tindre</i> (mal de cap, mal de queixal), <i>fer</i> (mal). Ús de la perífrasi d'obligació en condicional per a expressar consells: <i>(no) hauries de + inf.</i> Expressions: <i>fer mala cara</i> (tindre mal aspecte), <i>tindre mal de cap / fer mal el cap a algú</i>. Els adverbis <i>més bé</i> (millor), <i>més malament</i> (pitjor). Els verbs <i>estar</i> (adormit, animat, content, fotut...) i <i>tindre</i> (son, set, gana...). Diferències entre <i>dormir</i> i <i>adormir(-se)</i>.</p>
	<p>Renyar algú. Opinar sobre una tercera persona. Manifestar desacord amb una opinió. Argumentar una opinió. Donar informació sobre un accident sofert per algú. Interessar-se per l'estat d'algú. Expressar sorpresa.</p>	<p>L'expressió <i>donar-se un colp, fer-se un tall</i>, i "<i>què dius, ara!</i>". L'ús del verb <i>caure</i> (subratllant que en valencià no és reflexiu). Les parts del cos (amb insistència en el seu gènere).</p>
Localitzacions	<p>Preguntar i dir una adreça i un telèfon.</p>	<p>Interrogatiu quin: "A quin carrer viu?". El verb <i>viure</i>. La preposició <i>a</i> amb significat locatiu. Numerals cardinals i ordinals. Donar i precisar una adreça (referències: <i>a mà dreta, a mà esquerra</i>). El verb <i>ser</i> amb sentit locatiu. Lèxic: <i>pis, carrer, telèfon, avinguda, plaça</i>.</p>
	<p>Demandar si hi ha alguna botiga i algun servei a prop. Respondre-hi amb diferents graus de certesa. Demandar on és un lloc. Demandar i donar indicacions per a anar a un lloc. Diferents recorreguts</p>	<p>L'expressió <i>sap si hi ha un/una...</i> per a preguntar on és un lloc. La resposta amb <i>n'hi ha un/una</i> per a expressar l'existència d'un lloc esmentat anteriorment. Lèxic i expressions diverses relacionades amb l'acció d'orientar-se a ciutat (<i>a prop, lluny, fins al capdamunt/ capdavant, a mà dreta, etc.</i>).</p>

	<p>per a anar-hi. Demanar i donar informació sobre viatges de vacances (llocs, durada, distància, mitjans de transport, etc.).</p>	<p>Vocabulari referit al medi urbà (avinguda, plaça, gual, cantonada, cruïlla, direcció prohibida, etc.).</p> <p>El pronom adverbial hi en referència a un lloc esmentat amb anterioritat. L'ús de les preposicions amb/en amb mitjans de transports.</p> <p>L'ús de gaire (“-Que és gaire lluny, això? No, no és gaire lluny.”).</p>
	<p>Demanar i dir on està situat un habitatge. Demanar i donar informacions sobre el seu entorn. Descriure la distribució d'un habitatge. Descriure'n l'interior. Opinar sobre la distribució dels mobles d'una habitació. Suggestir alternatives de distribució. Demanar i dir on es col·loquen els objectes. Donar instruccions.</p>	<p>Ús de cap a per a donar una indicació aproximada. Lèxic: llogar, banda de mar / de muntanya, platja, afores, centre, zona residencial, ben situat, plànol.</p> <p>Vocabulari relacionat amb la descripció de l'interior d'una vivenda (mobles, parts de la casa, habitacions, etc.). Expressions locatives: al mig, al voltant, cap a, davant de, al costat de. L'expressió “vols dir que...?” per a posar objeccions. El condicional per a expressar suggeriments: “Jo el posaria aquí.” Verbs: posar, desar, endreçar, deixar.</p>
El temps	<p>Demanar i dir l'hora (Que té hora? És un quart de set.)</p> <p>Demanar (per telèfon directament) i donar informació sobre els horaris (d'espectacles, transports, serveis, etc.).</p>	<p>El sistema valencià d'indicació de l'hora (i variants). Expressions: A quina hora comença? / Quina hora és? / (Massa) tard, d'hora / ara. Els verbs començar, tancar, sortir, arribar.</p> <p>Preposicions: fins a, cap a. Les parts del dia.</p>
	<p>Demanar i dir una data. Preguntar si es pensa fer una cosa en el futur. Demanar</p>	<p>Absència d'article en els noms dels dies de la setmana i en expressions com dimecres de la setmana que ve. Ús del present i del futur per a</p>

	<p>i dir què pensa fer algú en un futur pròxim i quan ho pensa fer. Demanar i dir quan es pensa anar de vacances i durant quan de temps. Demanar i dir quan es va fer una cosa . Demanar i dir quan es realitzarà una acció.</p>	<p>expressar accions futures. El verb ser en l'expressió de la data. Futurs regulars i irregulars. Nocions temporals: demà, el cap de setmana, tard, una altra estona, la setmana passada, la setmana que ve (vinent), etc. L'estructura pensar+infinitiu. Diferències de significats del verb estar-s'hi ("T'hi estaràs tot el més?" / "Quant s'hi està de Barcelona a Mataró?"). Combinacions dels pronoms em, et, es, ens amb el pronom hi. Ús dels pronoms els/les (CD) i els (CI).</p>
	<p>Demanar a algú si es recorda d'alguna cosa. Recordar a algú alguna cosa. Dir el que es pensa fer. Demanar i donar informació sobre una persona. Donar una informació sense exactitud. Fer recordar a algú alguna cosa. Demanar i dir si s'ha fet alguna cosa. Explicar per què no s'ha fet alguna cosa.</p>	<p>Els verbs recordar-se de / descuidar-se de amb la seva pronominalització (en). Caiguda de la preposició de davant el nexa que: recordar-se que. Sinònim col·loquial de recordar-se: pensar-hi. Indicació d'hores i dates sense precisió: cap allà a les, a quarts de, un dia d'aquests, etc. La perífrasi de probabilitat en passat: "devia ser dissabte". Altres estructures aproximatives: si fa no fa.</p>
Feina	<p>Demanar i dir a què es dedica algú (feina, estudis) i on es realitzen aquestes activitats. Parlar dels horaris de classe o de feina. Demanar i donar instruccions per a preparar un plat de cuina. Demanar i donar informacions sobre les condicions d'una feina (sou, horari, vacances, etc.).</p>	<p>La preposició a amb sentit direccional. El pronom adverbial hi. Els adverbis encara, ja, només i també. L'article amb els dies de la setmana: el dimarts = cada dimarts. L'interrogatiu quant? (i flexió). El verb fer. La diferència entre fer de mestre i ser mestre. La diferència entre què fa i de què fa. Verbs de la 3a amb -eix- / verbs de la 3a purs: servir/sortir. Lèxic: algunes professions en valencià. Vocabulari bàsic relacionat amb la feina.</p>

	<p>Preguntar i dir quins requisits es demanen per a obtindre una feina. Demanar i donar instruccions sobre la feina que s'ha de fer. Donar instruccions d'ús d'una màquina. Demanar confirmació d'alguna instrucció. Demanar instruccions concretes.</p>	<p>Perífrasi d'obligació: haver de + infinitiu. L'estructura s'ha de.</p> <p>Les preposicions per i per a (davant grups nominals i davant infinitiu).</p> <p>Imperatius del verb fer i deixar.</p> <p>Lèxic relacionat amb l'àmbit laboral. Connectors per expressar l'ordre d'unes instruccions: primer, després...</p>
	<p>Retreure a algú haver dit alguna cosa. Argumentar. Opinar sobre una feina i dir si t'agrada o no. Informar sobre canvis en l'activitat professional. Retreure a algú no seguir un consell. Fer valoracions sobre una activitat. Demanar i donar informació sobre una feina. Demanar i donar instruccions.</p>	<p>L'imperfet d'indicatiu de dir, fer i creure. L'expressió emfàtica: els pleonasmes ("Amb aquesta gent, no s'hi pot parlar!"). Fraseologia: estar tip / fart de, no m'acaba de satisfer, etc. El pronom en com a substitut del complement preposicional: "N'estic molt content" (en = de la feina actual). La forma d'obligació en el futur: "Què hauré de fer?".</p>
<p>Quantificació i descripció</p>	<p>Demanar tanda en una botiga. Dir què es vol comprar i demanar i expressar-ne la quantitat. Preguntar i dir el preu. Oferir un producte a un client. Preguntar i dir com es vol un producte. Demanar i dir què es vol menjar i beure en un restaurant.</p>	<p>El pronom adverbial en com a substitut d'un complement directe. El verb voler (Quant en vol? / voldria, volia). Els quantitatius gens, cap i res. Lèxic: vocabulari referit a queviures bàsics (pernil, pernil dolç, barra de pa, farina, coca, pastes, arròs, verdures...) i als plats més habituals d'un bar o restaurant. La locució adverbial més aviat per a matisar afirmacions. Les preposicions amb i sense.</p>

	Precisar com es vol un plat concret.	
	<p>Demandar la identificació d'un objecte. Identificar-lo i dir de qui és.</p> <p>Descriure un objecte.</p> <p>Fer-ne apreciacions de qualitat.</p> <p>Comparar-lo amb un altre.</p>	<p>Demostratius neutres: això, allò. El pronom ho com a substitut del CD neutre. La inversió i la pronominalització: "les meves claus, no les has vistes pas?" Ús de pas per a emfasitzar la negació.</p> <p>Contrast entre el meu i meu: "És el meu" / "És meu". Modificadors: més aviat, una mica, gaire. El pronom en com a substitut del nom del CD: "N'hem venuts molts". Connectors: també, però, molts. Ús de gaire com a element interrogatiu o negatiu. El pronom hi com a substitut del lloc: "Hi portava molts llibres, a la furgoneta." Diferència entre gros/grossa i gran.</p>
	<p>Descriure un menjar.</p> <p>Fer-ne apreciacions sobre el gust, l'olor i la temperatura.</p> <p>Descriure un desperfecte.</p> <p>Demandar i donar informació sobre el temps atmosfèric.</p>	<p>El verb ser davant adjectius que manifesten qualitats d'objectes ("Vigila, que crema! És molt calent, eh?"). Comentar l'extensió de la construcció està+participi en lloc de la tradicional és + participi. Les expressions fer olor de / tindre gust de. Lèxic: Adjectius relacionats amb el camp semàntic dels menjars. L'expressió fer malbé. El camp lèxic de l'oratge: fer bo, fer bon temps, ploure, fred, calor, etc.</p>
Accions, activitats i esdeveniments	<p>Preguntar i dir què està fent algú en el moment present.</p> <p>Accions habituals.</p> <p>Iniciar un contacte presencialment.</p> <p>Preguntar i explicar intencions per al futur pròxim.</p>	<p>L'estructura: estar+gerundi. El verb fer. Accions quotidianes: 1) De l'àmbit laboral: estudiar, treballar, fer torn de... 2) De l'àmbit privat, íntim: els àpats diaris (esmorzar, dinar, berenar, sopar), llevar-se, anar + inf. (vaig a dormir).</p>
	<p>Preguntar i explicar què li ha passat a algú en un passat pròxim. Demandar i</p>	<p>Els participis en -at, -ut i -it. Ús del perfet (ha cantat) en valencià. Sigut i estat, participis del verb ser. La concordança del participi passat. La</p>

	<p>donar informació sobre un esdeveniment passat recentment. Preguntar si s'ha fet alguna cosa. Confirmar que ja s'ha fet.</p>	<p>substitució pronominal amb els pronoms el, la, els, les –i variants– i ho –amb el verb fer.</p>
	<p>Suggestir fer alguna cosa. Acceptar o refusar un suggeriment o una invitació. Disculpar-se. Acceptar una disculpa. Fer retrets. Expressar una queixa. Manifestar un propòsit.</p>	<p>Expressions: em sap greu, bona idea! La pronominalització amb hi: “-Anem a prendre una copa? -Bona idea! Anem-hi!”. L’adverbi realment per a demanar confirmacions d’una afirmació anterior. Ús de podríem + inf. per a expressar un suggeriment. L’expressió vols dir? per a indicar un dubte. La fórmula et ve de gust...? per a invitar algú. Altres expressions: ho sento, em sap molt greu, és igual, tant se val, igual té, no en parlem més, no té (cap) importància, etc. Expressiu d’un propòsit negatiu: no+futur+mai més.</p>
Opinions, preferències i aversions	<p>Demanar i donar l’opinió sobre una persona. Mostrar acord/desacord. Fer una valoració positiva sobre menjars i begudes. Preguntar i expressar gustos i preferències sobre menjars i begudes.</p>	<p>Quantitatius: massa, una mica (més/menys), més aviat, força, ben. Significat i ús dels adverbis potser i malament. Expressions d’opinions: penso / trobo / em sembla que... Adjectius qualificatius aplicables al caràcter de les persones. L’expressió tant me fa. L’estructura tan+adjectiu. El superlatiu en –íssim. Els verbs estimar-se més, preferir.</p>
	<p>Expressar una opinió sobre un espectacle. Comparar activitats concretes (vacances, caps de setmana, etc.) d’abans i d’ara.</p>	<p>Els adjectius en grau superlatiu (pitjor, dolentíssim, etc.). Quin + substantiu vs. Que + adj.: “Quin desastre” vs. “Que bonic”. Connectors: com que, però. Contrast entre el perfet i l’imperfet. Perfet per a una acció recent i</p>

	<p>Comparar com era abans una persona i com és ara. Opinar sobre els canvis soferts. Comparar com es vivia abans i com es viu ara.</p>	<p>acabada; imperfet per a una acció passada i continuada. Contrast entre activitats actuals i anteriors. Imperfet dels verbs fer, ser, tindre, agradar, viure, haver-hi, poder, etc.</p>
	<p>Demandar i donar una opinió, amb diferents graus de seguretat, sobre un tema actual. Expressar acord o desacord amb l'opinió d'una tercera persona. Fer apreciacions, a partir de percepcions físiques, sobre el funcionament d'un aparell. Fer apreciacions positives i negatives sobre un menjar.</p>	<p>Fraseologia relacionada amb l'expressió de la inseguretat: no sabia què dir-li, potser sí, més aviat, etc. El pronom ho com a pronominalitzador d'un predicat. Subjuntiu del verb haver-hi en frases subordinades: "És normal que hi hagi tants incendis". L'expressió <i>no val res per fer</i> una valoració molt negativa. L'expressió emfàtica <i>quin greu que em sap</i>.</p>
<p>Peticions, serveis i disponibilitats</p>	<p>Preguntar sobre l'existència o disponibilitat d'un servei. Reclamar. Demandar disculpes. Descriure una avaria. Demandar un servei. Expressar la impossibilitat de poder realitzar-lo. Demandar i dir si algú pot fer alguna cosa.</p>	<p>El pronom <i>cap</i> i l'adverbi <i>mai</i> en frases negatives. El pronom <i>en</i> com a substitut d'un complement directe indefinit. Ús de ser/estar amb adjectius com <i>ple/lliure</i>. Ús de <i>cap / res / ningú</i>. Remarcar la diferència entre no n'hi ha cap i no hi ha res. El verb poder. Pots + inf.? = et fa res + inf.?</p>
	<p>Sol·licitar un servei. Narrar uns fets. Fer un pronòstic. Reclamar un servei. Manifestar una queixa. Excusar-se.</p>	<p>Contrast de perfet, imperfet i passat perifràstic. Lligam de les parts passades del dia d'avui amb el perfet: "A la matinada, s'ha espatllat el cotxe."</p>

	<p>Demandar ajut. Donar instruccions.</p>	<p>Les substitucions pronominals en contextos narratius (pronoms: li, el, la, i variants). L'estructura dir / assegurar que+ condicional.</p> <p>Ús del verb estar davant el participi explícit o implícit o davant l'expressió a punt. Verbs en imperatiu per donar instruccions de manera formal o informal.</p> <p>Posposició de pronoms en l'imperatiu: Ajudi'm!</p>
	<p>Demandar i donar permís per fer una cosa. Demandar a algú que faci alguna cosa. Denegar permís, prohibir que es faci alguna cosa. Donar ordres, renyar algú. Demandar a algú una explicació. Avisar, advertir.</p>	<p>Contrast d'expressions: et fa res que+subj. vs. et fa res + inf. La tercera persona del present de subjuntiu en l'expressió de l'imperatiu. Fórmules de cortesia: Em permet? Només faltaria! Et/li fa res = el/et molesta, etc. El subjuntiu en l'expressió de l'imperatiu negatiu: "No cridis!"</p>

Nota: puesto que los materiales didácticos del CUID son materiales recomendados, esta lista es meramente orientativa. En los exámenes se exigirán los contenidos correspondientes al nivel A2 según el MCER.

4. MATERIALES DIDÁCTICOS

4.1 Material recomendado

Parla.cat (www.parla.cat). Curs virtual de català de la Generalitat de Catalunya. **Nivell Bàsic 1, 2 y 3** en su **modalidad libre y gratuita**.

4.2 Material complementario

4.2.1 Gramática y libros de ejercicios

Veus 1. Curs de català. Llibre d'exercicis i gramàtica. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

4.2.2 Diccionarios

Optimot (<http://aplicacions.llengua.gencat.cat/llc/AppJava/index.html>)

Institut d'Estudis Catalans. Diccioniari català-valencià-balear (<http://dcvb.iecat.net>)

Diccioniari Normatiu Valencià (<http://www.avl.gva.es/lexicval/>)

5. METODOLOGÍA

La matrícula en la modalidad online no incluye el acceso a las clases de idiomas en los centros asociados (para disponer de este servicio es necesario matricularse en la modalidad semipresencial).

Este curso se imparte a través de la plataforma aLF, donde se encuentra el aula virtual de la asignatura y el material didáctico.

En el aula virtual del CUID (aLF) el alumnado encontrará materiales didácticos complementarios.

Al tratarse de un curso virtual, es preciso destacar el hecho de que **la metodología es diferente** a la del resto de cursos presenciales o de metodología mixta. En la metodología online, el alumno cuenta con la facilidad de adaptar su ritmo de estudio a sus circunstancias particulares, lo que dota al proceso de enseñanza-aprendizaje de mayor flexibilidad, pero, al mismo tiempo, supone un esfuerzo extra por parte del alumno a la hora de organizar su tiempo de estudio. Las actividades didácticas se han organizado para que el aprendizaje sea paulatino a lo largo del curso. Las actividades de comprensión escrita, gramática y vocabulario se han diseñado para que el alumno se pueda autocorregir. Por el contrario, las actividades de producción, tanto oral como escrita, están diseñadas para que se trabajen bajo la supervisión del equipo docente.

En cuanto a las actividades de **expresión oral**, los alumnos de esta modalidad tendrán la oportunidad de participar en actividades de práctica oral (webconferencias programadas por el equipo docente) con la supervisión de los tutores en línea (TEL).

Por su parte, las actividades de **expresión escrita**, que forman parte de los contenidos adicionales diseñados por los tutores, serán corregidas por el equipo docente de manera aleatoria. Recomendamos a los estudiantes estar atentos a los foros para este tipo de actividades.

La comunicación en su totalidad se realizará a través del aula virtual, **siendo responsabilidad del alumno informarse de los eventos importantes (fechas de los exámenes orales, etc.) a través de la misma.**

6. EVALUACIÓN

Debe tenerse en cuenta que el dominio de una lengua extranjera no sólo consta de un conocimiento de los contenidos, sino que también se manifiesta por la destreza adquirida en el uso de la lengua en sus diferentes facetas (VER OBJETIVOS). Es decir, saber una lengua implica un conocimiento tanto práctico como declarativo.

6.1.1 Tipos de prueba y criterios de evaluación

Exámenes: dos, oral y escrito.

- El examen escrito está compuesto por las siguientes dos pruebas: *Comprensión Lectora* y *Expresión Escrita*. Cada una de las competencias se valora de manera independiente, no se hace nota media.
  - El examen oral está también compuesto de dos pruebas que evalúan dos competencias distintas: *Comprensión Auditiva* y *Expresión e Interacción Oral*. Cada una de ellas se evalúa de manera independiente y no hacen media.
- ❖ Importante: Para aprobar el nivel es necesario aprobar cada una de las destrezas que se certifican de manera independiente.

Fechas: junio (convocatoria ordinaria), y septiembre (convocatoria extraordinaria).

Para la prueba escrita se dan dos opciones de día y hora, entre las que el estudiante puede elegir libremente (aparecen en el calendario de exámenes de la UNED y en la página web del CUID).

Para la prueba oral disponen de un amplio rango de fechas (varias semanas) que se comunicarán en la web el CUID.

Lugar:

- Prueba escrita: Centros Asociados donde se realicen exámenes de la UNED (no todas las extensiones son centros de examen, es responsabilidad del estudiante comprobar **en su centro asociado con suficiente antelación** si debe desplazarse a algún otro para realizar la prueba escrita; en Madrid los estudiantes se asignan a los centros de zona por apellidos; el CUID no es responsable de esta organización, y recomienda utilizar la primera de las dos fechas opcionales que se ofrecen).
- Prueba oral: aplicación E-oral (se puede ejecutar desde cualquier PC, no funciona para Mac ni Linux). El estudiante dispondrá de un examen de prueba para comprobar el funcionamiento de la aplicación antes del periodo de evaluación real. Si no cuenta con el equipamiento adecuado puede dirigirse a su Centro Asociado más cercano y solicitar asistencia (siempre con suficiente antelación).

Estructura de las pruebas y calificaciones:

	Examen escrito		Examen oral	
	Comprensión lectora y uso de la lengua	Expresión escrita	Comprensión auditiva	Expresión e interacción oral
N.º textos	2	2	2	-
N.º preguntas	20+5	-	20	-
Máxima calificación	10	10	10	10
Mínimo para aprobar	5	6	5	6
Valor del acierto	0.4	-	0.5	-
Valor del error	-0.16	-	-0.16	-

Tipo de calificación: APTO / NO APTO. Para obtener la calificación de APTO en el nivel tiene que tener esa calificación en todas las destrezas. En caso de no aprobarlas todas, la nota de la/s destreza/s aprobada/s en junio se guardará para septiembre. En esa convocatoria extraordinaria se tendrá que repetir el examen suspenso **entero** (no solo una de las destrezas que incluya), aunque siempre se considerará la mejor nota como final, es decir, si se aprueba una destreza en junio, nunca podrá suspenderse esa parte en la convocatoria de septiembre.

Certificación: Los estudiantes del CUID podrán obtener de forma gratuita y online el certificado con sus calificaciones en cada una de las cuatro destrezas mencionadas.

Revisiones: Para solicitar una revisión de la calificación del examen se aplicará el reglamento de revisión de exámenes de la UNED:

- Cuándo: 7 días naturales tras la publicación de las notas
- Cómo: mediante el formulario establecido en la normativa (accesible desde la web del CUID), de forma motivada (si no se supera el test de comprensión no procede la revisión, ya que la prueba se considera a partir de ese momento como NO APTA) y enviando la solicitud por correo electrónico al coordinador o coordinadora de la asignatura.

❖ No se atenderán peticiones fuera de plazo ni enviadas por un medio distinto del indicado.

La prueba oral tiene lugar, normalmente, en mayo (se avisará con antelación en el curso virtual). Para garantizar la calidad en los procesos de evaluación, los exámenes orales del CUID deben ser grabados; la UNED se compromete a no difundir esas grabaciones ni darles uso alguno diferente a la evaluación del rendimiento del estudiante. La matrícula en este curso conlleva la aceptación de esta condición.

7. TUTORIZACIÓN

Los alumnos matriculados en este nivel tendrán a su disposición el asesoramiento y tutoría de los siguientes profesores.

Los **tutores en línea (TEL)**, que ayudan a los alumnos matriculados contestando a las dudas en cuanto al funcionamiento del curso en general, proponen y corrigen redacciones mensualmente y proponen prácticas orales por videoconferencia. El alumnado podrá plantearlas en el "Foro de consultas generales". Se recomienda encarecidamente, antes de escribir un mensaje en dicho foro, revisar y comprobar que sus dudas no hayan sido respondidas ya, para no repetir mensajes.

Los **coordinadores del nivel**, quienes desde la Sede Central del CUID, a través del teléfono o del correo electrónico, también contestarán a las posibles dudas de los alumnos respecto a los contenidos, materiales y organización del curso (tutorías, exámenes, fechas, campus virtual, etc.) en general. Los datos de contacto del/ de la coordinador/a son:

Marta Martí Mateu
mmati@madrid.uned.es